

[Poul Dam.]

hvor vi tilpasser vort forbrug, vort produktionsapparat og vor eksport til den nye økonomiske verdensorden, som er ved at udvikle sig. Vi kan ikke tro, at vi fortsat kan leve på det gamle kolonistyses præmisser, således som så mange industrielle lande stadig væk gør.

Jeg forudser, jeg håber på tre ting af den kommende tids politik. Jeg håber mere end jeg forudser.

For det første en langsigtet planlægning af den samlede økonomi. Jeg bemærkede, at finansministeren talte om behovet for udgiftsprioritering på lang sigt. Det er jeg ikke uenig med ham i. Det er noget, der, så vidt jeg husker, er blevet sagt hvert år, to til tre gange om året i de sidste 10 år, men der er ikke sket så meget med det endnu. Det bliver det ikke mindre vigtigt af. Vi kan ikke på længere sigt klare os med at gå fra det ene finansår til det andet uden at få lagt udgifterne ind i faste rammer.

For det andet imødeser jeg med lidt større håb en effektivisering af folketingets arbejde med finansproblemer og økonomiske problemer. Finansministeren sagde tidligere her i dag noget i retning af, at det hidtidige system er belastet over evne, og at vi er nødt til at lave det om. Jeg er ganske enig i dette, og jeg tror, at det samfundsbudget, jeg har nævnt nogle gange, vil være et vigtigt led heri.

Så endelig, fordi det ikke kan siges tit nok, må beskæftigelsespolitikken i centrum. De samfundsmæssige ofre, der skal til for at løse arbejdsløshedsproblemet, må til. De og vi, der har deres og vort på det tørre, kan ikke tillade os at lade bestemte grupper bære alle byrderne, og skattelettelser, der bygger på nedskæring, er i hvert fald ikke noget, der kan stå på dagsordenen, så længe beskæftigelsesproblemet ikke er løst.

Vi håber disse ting, men vi tror ikke på, at det finanslovsforslag, der nu skal vedtages, er et bidrag til denne linje, og derfor er vi beklageligvis nødt til at undlade at stemme om finanslovsforslaget.

Til sidst skal jeg sige et par ord om de stillede dagsordensforslag. Hr. Kjeld Olesen fik rettet én dato i sit forslag; jeg tror, der er en anden, der skulle rettes. Jeg er ikke sikker på, at aftalen udløber den 1. april, det er der i hvert fald juridisk uenighed om.

Men jeg skal sige, at vi ikke er meget begejstrede for denne dagsorden. Vi har bedre tanker om Christianias berettigelse og ønskværdigheden af dets fortsættelse, og vi skal senere på dagen tillade os at komme tilbage til dette med et ændringsforslag til hr. Kjeld Olesens dagsorden.

Om fremskridtspartiets dagsorden skal jeg sige, at vi ikke har haft lejlighed til at drøfte den i gruppen, men jeg vil gerne indstille, at vi stemmer for den med en ændring. Der står nemlig:

„Idet folketinget konstaterer, at regeringens hensigter med hensyn til det offentlige udgiftspolitik ikke er i overensstemmelse med, hvad folketingets flertal...“.

Hvis vi kunne få ordene „med tilfredshed“ ind, så det lyder således: „Idet folketinget med tilfredshed konstaterer, at regeringens hensigter... ikke er i overensstemmelse med, hvad folketingets flertal...“, så kunne vi måske overveje at stemme for det.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 12.10.

Mødet genoptaget kl. 13.30.

Forhandlingen genoptoges.

Honoré (KrF):

Man kan i dag beklage, at der er et så stort underskud på finanslovsforslaget, som der er. Man kan give udtryk for sin sparevilje, men man bør i så fald også give beviser på sin spareevne.

Det konservative folkepartis ordfører nævnte, at der var 7 mia kr. til forskel mellem regeringens, dvs. også aftalepartiernes, finanslovsforslag på den ene side og de konservatives forslag på den anden side. Det er rigtigt nok, men hvordan er de konservative nået op på disse 7 mia kr.? Det er de for det første ved nogle selvstændige forslag på budgetreguleringskontoen, men disse forslag er kun spareprincipper og ikke gennemreg-